



TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİNE GÜNCEL YAKLAŞIM

PROF. DR ABDURRAHMAN KÜÇÜK*

Giriş

Günümüzde Türkiye’de önemli gelişmeler yaşanmaktadır. Temel taşlar yerinden oynatılmakta ve değerler aşındırılmaktadır. Bu süreçte de Türk milleti, bazı “**dış ve iç odaklar**”ın Türkiye’nin ve Türk milletinin parçalanmasına yönelik “**sinsi projeleri**”ne hazmettiren hazmettiren alıştırmaktadır. Sinsi projelerin uygulama zemini bulmasının önündeki “**millî hassasiyetler**” de devreden çıkarılmak ve Türk milleti, dinî ve millî yönden “**ığdış**” edilmek istenmektedir. Bunun için “**neme lazım**”, “**ne olacaksa olsun**” gibi yaklaşımlar sergilemeye hazır hâle getirilmektedir. Bunun yanında İslam da yanlış anlatılarak veya anlattırılarak dinî hassasiyetler, milliyetçilik de Türk milliyetçiliği de yanlış tanıtılarak millî hassasiyetler pasifleştirilerek devreden çıkarılmaya çalışılmaktadır. 72 Milyon insanı kuşatan ve kucaklayan Türk milleti ve Türk milliyetçiliği terimleri reddedilmek istenirken hem İslam dinince hem Türk kültürünce hem de sosyolojik gerçeklerce kabul edilmeyen “**ırkçılık**”ın öne çıkarılması normal bir yöntemmiş/ yolmuş gibi sunulmaktadır.

Günümüz Türkiye’sinde 7-8 yıldan beri özellikle birkaç yıldan beri dozu artırılarak yapılmak istenen “**ırkçılık**” ve “**bölücülük**”tür. Bir taraftan ırkçılık ve bölücülük yapılırken diğer taraftan da “**sözde etnik ve dinî azınlık sorunu**” oluşturulmaya gayret edilmektedir. “**Kürt sorunu**” da bunlar arasındadır. Türkiye’de aslında ve özünde “**Dinî ve etnik azınlık sorunu da Kürt sorunu da yoktur!**” sorun varsa o da “**bölücülük sorunu**”dur, Türkiye’yi “**Büyük Ortadoğu Projesi**” kapsamında bölme ve parçalama sorunudur.

Sevindirici olan ve bundan sonra da olması gereken Türkiye’de inanç ve ırk temelli bir çatışma olmamasıdır. Çünkü 72 milyonluk Türk milleti, bunun tuzak olduğunun bilincindedir. Milletın yarıya yakını “**şu ve bu boy**” ayrımı gözetme-

* Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyesi.

den karma evlilik yapmıştır ve iç içe girmiştir. Bunları birbirinden ayırmak mümkün değildir. Türkiye’de yaşayan hemen herkes, Türk milletinin %95’inden fazlası; **“etnik temelli mesele”** nin bir tuzak olduğunun bilincindedir. **“Etnik kimlik tuzacı”** na düşen herkes bilmeli ki; bu, tehlikeli ve sonu karanlık bir tuzaktır. Ne yazık ki bu olumsuzluk **“iç ve dış bazı odaklar”** ile bölücülerin işini kolaylaştırmaktadır. Dini, kökü, kökeni ve boyu ne olursa olsun 72 milyonluk Türk milletinin bir bütün olduğu; var kabul edilen küçük farklılıkların da güzelliklerimiz ve zenginliklerimiz olduğu unutulmamalıdır.

Türk milleti; tarih boyunca ve hâkimiyetleri dönemindeki uygulamalarda **Türk** adını, dar anlamda değil, geniş ve kuşatıcı/kapsayıcı anlamda kullanmıştır. Günümüzde olduğu gibi o dönemlerde de **“Türk olmak/Türk sayılmak”** için

Dini, kökü, kökeni ve boyu ne olursa olsun 72 milyonluk Türk milletinin bir bütün olduğu; var kabul edilen küçük farklılıkların da güzelliklerimiz ve zenginliklerimiz olduğu unutulmalıdır.

Türk anadan ve babadan gelmek değil, kendini **“Türk’e mensup hissetmek, Türk kültürünü benimseyip yaşamak, Türklüğün faydasına çalışmak, Türk’üm diyebilmek”** yeterli görülmüştür. Buna rağmen günümüzde Türkiye’yi ve Türk milletini bölecek, yeni **“milletçikler”** ve yeni **“devletçikler”** oluşturacak gayretler gündemi işgal etmektedir. **Demokrasi ve özgürlük** gibi **“sihirli ve tuzak kavramlar”** arkasına saklanılarak yerden mantar biter gibi son yıllarda ortaya çıkan sivil toplum kuruluşları ve **“stratejik”** kuruluşlar; Türkiye’yi ve Türk milletini ayrıştıracak projeleri adım adım ve sindire sindire Türk milletine benimsetme yoluna girmişlerdir. İki dil, iki bayrak, 20’lerle ifade edilen bölgeler, bölgesel yönetim, özel bütçe, özel savunma gücü ve yer altı kaynaklarından yararlanma gibi art niyetli teşebbüsler son günlerde Türkiye’nin gündemini işgal eden tehlikeli önerilerden bazılarıdır. Bunların her biri bir ülkeyi bölecek önerilerdendir. Bunlardan

sadece birkaçı Yugoslavya’yı yediye böldüğü gibi Belçika’yı da bölünme aşamasına getirmiştir. Osmanlı Devleti’nin parçalanmasının sebepleri arasında da dış ve iç bazı odakların Müslümanlar arasına soktukları benzeri fitneler vardır.

Osmanlı Devletini bölmek isteyenlerin tuzağına, günümüz Türkiye’sinde bulunan hiçbir kesim düşmemiştir. Bugün Türkiye’deki 72 milyon Türk milletinin ataları topluca mücadele etmiş; oynanan oyunları ortak iman ve ülkü ile boşa çıkarmıştır. O zaman da **“azınlık ırkçılığı”** yapanlar ve bazı dış ülkeler ile dirsek temasına girenler olmuştur. Türkiye’de ve Türkiye dışında hem geçmişte hem günümüzde **“azınlık ırkçılığı”** yapanlara ders olacak tavır sergileyenler eksik olmamıştır. Bunların başında, o dönemde, millî şairimiz Mehmet Akif Ersoy gelmektedir. Babası Arnavut ve annesi Buharalı olan Mehmet Akif Ersoy, Türk’e

“**Kahraman ırkım**” demiş, Türk’üm demekte sakınca görmemiş ve Türk’ü **Bedrin arslanları** ile mukayese etmiş, Allah’tan “**İslam’ın son ordusu**” olarak gördüğü Türklere/Türk ordusuna yardım etmesi için yakarmış, olumsuz gelişen bir süreçte Türkçülük yapmış ve o süreçte “**millî bir görev üstlenmiş**” Türk Ocakları açılmasını hararetle tavsiye etmiştir. O güne kadar kurtuluşu “başka akımlar” da gören Akif, gelişmeler ve ihanetler karşısında kurtuluşun **Türk milliyetçiliğinde** olduğunu görmüş ve bu uğurda da çalışmıştır.

Mehmet Akif’in bu tavrından birkaç yıl sonra veya aynı tarihlerde bir Boşnak erin Türklük vurgusu günümüze ışık tutacak ve ders olacak özelliktedir: “- Nerelisin? -Bosnalıyım. -Hangi millettesin? -**Türk’üm.** - **Türkçe** konuşur musun? -Hayır! - Türkçe konuşmadığın hâlde, kendine nasıl Türk diyebilirsin? -Bilmem; **bana Türk’sün dediler, ben de kendimi öyle bilirim.** -Benimle hangi dili konuşuyorsun? -Bilmem. -Ben seninle Sırpça konuşuyorum, sen de bana Sırpça cevap veriyorsun. Öyleyse ikimiz de Sırp’ız. - Hayır ! Sen Sırpça konuşuyorsun, ben Boşnakça cevap veriyorum. Öyleyse sen Sırp’sın, **ben ise Türk’üm...**”¹

Benzeri bir örnek, Türkiye Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından 1996 yıllarda İstanbul’da düzenlenen II. Avrasya İslâm Şurasında yaptığı konuşmada Boşnak olan **Sancak Müftüsü** Muammer Zukorliç’e aittir. O, “**Kalu Bela’dan beri Türk olduğu**”nu ifade etmiştir². En yakın ve yeni bir örnek de 14 Ağustos 2009 tarihinde Bosna’da bir cami açılışında yaşanmıştır. Bosna-Hersek Diyanet İşleri Başkanı **Boşnak Mustafa Ceriç**, Türk milletinin bir ferdi olmaktan gurur duyduğunu belirtmiş ve “**Kim ne düşünürse düşünsün biz Türk’üz!**” demiştir³

Mehmet Akif Ersoy’un, Boşnak erin, Sancak Müftüsünün ve Bosna-Hersek Diyanet İşleri Başkanının açıklamaları ve ortaya koydukları bu net tavır; günümüzde de **Türklüğü ve Türk milleti gerçeğini** reddederek “**azınlık ırkçılığı**” yapmaya çalışanlara en güzel ve anlamlı cevap olmalıdır.

Bu tavır ve anlayış sadece Boşnaklara, Arnavutlara özgü değildir. Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin kuruluşunda aynı kaderi paylaşmış, başkaları gibi ayrılmamış ve birlikte Türkiye Cumhuriyeti Devleti’ni kurmuş, Türk milleti oluşumu sürecine katkıda bulunmuş “Laz” denilen, “Kürt” denilen, “Gürcü” denilen, “Çerkez” denilen, “Arnavut” denilen Türk boylarından, Türk milletinin fertlerinden gelmiştir.

“**Kürtçülük Hareketi**”nin “**ilk öncüleri**”nden olan ve 1912-1939 yıllarında yurt dışında yaşayan Erganili Mehmet Şükrü **Sekban**, 1933 yılında Fransa’da yayımlanan kitabında, **Kürtler ile Türklerin aynı soydan ve kardeş çocukları** olduğunu, ırk ve din birliğine sahip bulunduğunu belirttikten sonra, Kürtleri Gazi Mustafa Kemal’in yoluna davet etmiştir.⁴

Ziya Gökalp de Mustafa Kemal Atatürk de Alparslan Türkeş de Kürt ile Türk’ü aynı soyun mensupları ve birbirinin kardeşleri olarak görmüşlerdir. Bir din bilimci, bir dinler tarihi uzmanı, bir kültür tarihçisi, bir eğitimci, Türkiye’yi ve

Türkiye'nin bütün yörelerini tanıyan bir bilim adamı olarak benim de ulaştığım sonuç; Türkiye'de yaşayan herkes soylu "Türk çınarı"nın kolları ve dallarıdır. Bizi bu kanaate ulaştıran Türk milletine mensup olan grupların ortak inancı, dili, örf ve âdetleri, kader ve tasa birliği, günümüzde yaşatılan bazı inanış ve geleneklerin Orta Asya menşeli olmasıdır, kullandıkları dil ve lehçelerin Ural-Altay Dil Grubuna dâhil olmasıdır.

Bu yaklaşımlar ve kanaatler bizi, Türk, Türklük, millet, Türk milleti gibi terimlerin kapsam alanını yeniden ortaya koymayı mecbur etmektedir. Çünkü günümüzde bölücülüğe zemin hazırlayanlar ya bilerek ya da kasıtlı olarak terimlere farklı anlam yüklemekte böylece de yaptıkları "ırkçılığa" ve bölücülüğe meşruiyet kazandırmak istemektedirler.

a. Milletin ve Türk Milletinin Kapsam Alanı

Günümüz Türkiye'sindeki tartışmaların ve kavgaların önemli bir kısmı; kelimelere ve terimlere yüklenen yanlış anlamlardan kaynaklanmaktadır. Bu kelimelerin ve terimlerin başında da; **millet**, **Türk milleti**, **milliyetçilik** ve **Türk milliyetçiliği** gelmektedir. Bundan dolayı, burada, önce bu kelimelerden neyin kastedildiğinin sınırları çizilecek ve terimlerin kapsam alanı belirlenecektir. Çizilecek sınırlar ve yapılan tanımlar üzerine açıklamalar ve yaklaşımlar oturtulacaktır.

Tarihî süreçte farklı tanımlanan ve değişik şekillerde yorumlanan terimlerden biri de "**millet**"dir. Çünkü hemen hemen her toplum ve her bilgin; millet tanımını kendi toplumunun/milletinin özelliklerini dikkate alarak yapmıştır. Kimi dini ve dili kimi arzu ve iradeyi kimi dili ve coğrafyayı milletin oluşumunda temel unsur saymışlardır. Türkiye'de millet tanımları; din ve dil, soy sop, coğrafya ve kültür etrafında yapılmıştır.

İnsanın kendini bağlı hissettiği en büyük topluluk "**millet**" olarak algılanmış; ortak dilin, dinin, tarihin, ülke ve devlet birliğinin topluluğu millet yaptığı kabul edilmiştir.

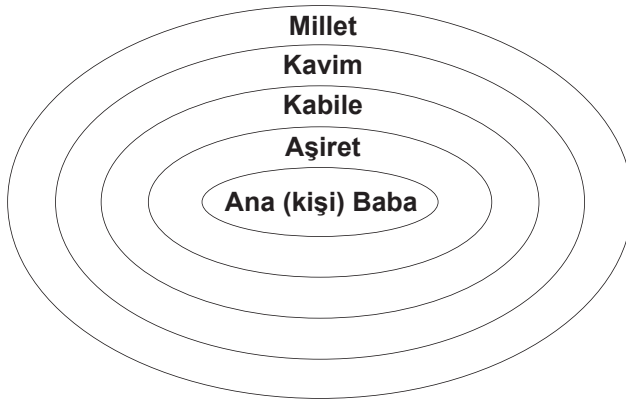
Diyarbakırlı Sosyolog Ziya Gökalp, **milleti;** "Lisanca, dince, ahlâkça ve bediîyatça müşterek olan, yani aynı terbiyeyi almış fertlerden mürekkep bulunan bir zümredir."⁵ şeklinde tanımlamıştır. Gökalp, bu tanımını açıklarken de maneviyatın, mefkûrenin ve terbiyenin önemini vurgulamış ve "**Türk'üm**" diyen herkesi Türklük kapsamı içine almıştı.⁶

Gökalp'in anlayışını, yapılmış çeşitli tarifleri, günümüzün şartlarını, gelişmeleri ve stratejik konumu, dış ülkelerin ve "**Şarkiyatçıların/dinî ve siyasi misyonerlerin**" oyunlarını da dikkat alarak ben de milleti şöyle tarif ediyorum: "**Millet; ortak değerler ve ülküler etrafında, belirli bir inanç, dil, fikir ve kültür çerçevesinde oluşmuş şuurlu/bilinçli bir topluluktur**". (Bu tanımımı kısaca "**Millet; ortak değerler ve ülküler etrafında oluşmuş bilinçli bir topluluktur**" şeklinde özetleyebiliriz)⁷. Bu bilinçli toplumun oluşmasında; ortak değerlerin ve

ülkülerin taşıyıcısı dilin önemli yeri vardır. Türk milleti için bu dil de **Türkçedir**. Çünkü Türkçe; **Türk milletinin hem kimliği hem “siyasi medeniyeti” hem kültürü hem “birlik harcı” hem geçmişiyle bağıni kuran belgesi hem de var olma sebebidir.**

Millet tarifimde iki temel hususu vurguladım. Bunlardan biri **ortak değerler**, diğeri de **ortak ülkülerdir**. İslam, tarih, örf ve âdetler/gelenek ve görenekler, kültürel değerler, kahramanlık duygusu, ahlak anlayışı, kaderde ve tasada birliklilik, iyilik ve fazilet hissi gibi hususlar **Türk milletinin ortak değerlerinden**dir. Bir devlete ve bir vatana sahip olma, huzur içerisinde bir arada yaşama, sosyal refah seviyesine ulaşma, inanç ve geleneklerini yaşatma, bilim ve teknikten iyi şekilde yararlanma, millî kimliği ve kişiliği koruma, hür ve onurlu olarak yaşama isteği de **ortak ülkülerdendir**.

Millet göle atılan taşın oluşturduğu en son halkadır. Aşağıdaki şekilde görüleceği gibi göle atılan taşın oluşturduğu ilk halka ana-baba, onu kuşatan halka aşiret, aşireti kuşatan halka kabile, kabileyi çevreleyen halka kavim ve kavmi kuşatan son halka da **millettir**.⁸



Türk milleti de Türkçe ve Türk kültürü etrafında din, tarih, kader, örf ve âdetler ile oluşmuş bilinçli bir topluluktur. Çünkü Türk milleti ifadesiyle; **dili, tarihi, örf ve âdetleri ortak olan; kendini Türk milletine mensup hisseden herkes** kastedilmektedir. Bu ölçüye, Türkiye’de yaşayan, Lozan’da dinî azınlık sayılanlar başta olmak üzere dini ve kökeni ne olursa olsun, ortak değeri ve paydası olan herkes yani 72 milyonun tamamı girmektedir.

Çerçevesini çizdiğimiz Türk milletini bir **“somut nesne”** ile açıklamak ve karşılaştırmak istersek **“aşure”** uygun düşmektedir. Çünkü **“aşure kazanı”**na çeşitli maddeler ayrı ayrı girmekte, fakat kazandan **“tek tatlı”** olarak çıkmaktadır. Millet de/ Türk milleti de **“ortak değer/ortak kültür ve ülkü kazanı”**nda kaynamış bilinçli bir topluluk olmuştur.

Geçmişte de günümüzde de Türk milleti ve Türk kimliği; temel kimliktir, bölünmenin ve parçalanmanın önündeki en önemli kalkandır, her şeyi ve herkesi sarıp kucaklayan sıcak bir bağıdır. Türk kimliğinden başka bir kimlik aramanın, kasıtlı veya başkalarını yıpratmak gayesiyle kapsayıcı ve kucaklayıcı tanımları farklı noktalara çekmenin, bölücülerin işine yaradığı ve yarayacağı unutulmamalıdır. Çünkü; dünyada hemen hemen saf ırk olmadığı gibi tek başına ırkın milleti oluşturmaya ve tanımlamaya yetmediği de göz ardı edilmemelidir.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni, Türk milleti esas ve Türk milliyetçiliği temel felsefesi üzerine kuran, **"Biz doğrudan doğruya milliyetperveriz ve Türk milliyetçisiyiz."** diyen **Atatürk**; yıllarca horlanan, itilip kakılan, Anadolu'yu yurt kılan **"ana unsur"**u ve değerlerini ortak payda kabul etmiş, **"Türkiye Cumhuriyetini kuran Türkiye halkına Türk milleti denir."**

Türk milleti de Türkçe ve Türk kültürü etrafında din, tarih, kader, örf ve âdetler ile oluşmuş bilinçli bir topluluktur.

sözyle herkesi içine alacak bir tanım yapmıştır. O, yıllarca Türk kimliğinden **"utanır konuma getirilmiş"** Türk milletini, **"Ne Mutlu Türk'üm diyene!"** sözyle onurlandırmış ve genel çerçeveyi de belirlemiştir.

2003 yılından beri Türklüğü/Türk milletini **"alt kimlik"** görme ve diğer alt kimliklerden biri sayma modası başlatılmıştır. Türk kimliğini bir alt kimlik görenlerin; Birikim Dergisi'nin 1995 yılındaki **"Etnik Kimlikler ve Azınlıklar"** Özel Sayısı'nın Ön Söz'ünde ve özetinde **"... Eğer Türkiye'deki azınlıklar birliktelik oluşturmazlarsa Türk kültürü içinde eriyceklerdir."** mealindeki **"öneriler(!)"**inin gerçekleşmesi için **"kolları sıvadığı"/"start verdiği"** görülecektir.⁹ Bu dergide yazısı ve ismi bulunan isimlerin önemli bir kısmı; günümüzde de **"Türk'e ve Türk milletine karşı başlatılan kampanya"** da ve

"azınlık ırkçılığı modası"nda televizyon ekranlarında, gazete sayfalarında ve sivil toplum kuruluşlarında öne çıkan/boy gösteren isimler olması ayrıca üzerinde durulması ve altı kalın çizgilerle çizilmesi gereken hususlardandır.

Sünni-Alevi, Türk-Kürt, Çerkez-Çeçen, Arnavut-Boşnak, Gürcü-Laz gibi nitelendirmeler suni bir ayırım, kasıtlı ve art niyetli bir ayırımdır; Türk milletini bölmek ve Türkiye'yi parçalamak isteyenlerin bir tuzağıdır. Çünkü etnik unsur olarak sayılan bu grupların her biri bir Türk boyudur, diniyle, dil yapısıyla, örf ve âdetleriyle, ortak paydalarıyla, duygu ve düşünceleriyle Türk milletinin eşit fertleridir. Ayrıldıkları noktaların yüzde ile ifade edilirse % 5'i geçmediği görülecektir. % 95 civarında ortak paydası olan bir millette % 5 de nüanslar ve güzellikler olarak görülmelidir. Geçmişten günümüze bu boylar, mahallî dil ve lehçeleri kullanmıştır; günümüzde de kullanılmasında bir sakınca olmamalıdır.

Ama bu mahallî dil ve lehçeler, resmi dil, kültür dili, milletin harcı olan Türkçenin yerine kullanılması, Türkçeye alternatif olması mümkün değildir. Tarih boyunca da olmamıştır. Her dönemde Türk Devleti'nin bir resmî dili olmuştur. Osmanlı Devleti'nin Arşiv Belgeleri'ne bakıldığında tek bir dilin varlığı ve bunun da **Türkçe** olduğu görülecektir. Türkçeye alternatifler aramak Türk milletine alternatif milletler oluşturmak demektir. Buna izin vermek hem milleti hem de ülkeyi bölünmeye götüreceği unutulmamalıdır. Bununla beraber yüzyıllardan beri Türkiye'nin değişik yörelerinde halkın kullandığı mahallî dil ve lehçeler için hiçbir yasak da yoktur. Bilakis bu durum, Türk Devleti'nin resmî belgelerinde yerini almıştır. **2001 Türkiye Ulusal Programı**'na bu husus, şu şekilde girmiştir: **"Türkiye Cumhuriyeti'nin resmî ve eğitim dili Türkçedir. Ancak bu vatandaşlarımızın günlük yaşamlarında farklı dil, lehçe ve ağızların kullanılmasına engel teşkil etmez. Bu serbestlik, ayrılıkçı veya bölücü amaçlarla kullanılamaz."**¹⁰

Günümüz açısından Türk milleti şemsiyesi, Türkiye'de yaşayan, kendisini bu millete ve Türkiye'ye mensup hissedenden herkesi kucaklayacak bir şemsiyedir.

b. Milliyetçilik ve Türk Milliyetçiliği Üzerine Düşünceler

Milleti yüceltme, yükseltme, ileri götürme, refah ve huzur içinde yaşatma, diğer milletler arasında saygın bir konuma getirme ülküsü, genel olarak, **milliyetçiliktir**. Türk milletine özgü olan milliyetçiliğin adı da **Türk milliyetçiliği**dir. Her milletin milliyetçiliği kendi adını ve damgasını taşıdığı gibi Türk milliyetçiliği de Türk milletinin adını ve damgasını taşımak zorundadır.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti Türk kültürü ortak paydası ve Türk milliyetçiliği temel felsefesi üzerine kurulmuştur. Bu felsefe; günümüzde Türkiye'de yaşayan 72 milyonluk Türk insanın atasının ortak iradesinin ve kararının sonucudur. Mustafa Kemal Atatürk, bunu, **"Biz doğrudan doğruya milliyetperveriz ve Türk milliyetçisiyiz."** vecizesinde net olarak ortaya koymuştur. Atatürk'ün Türk milliyetçiliği vurgusu, Türk milleti tanımı ile örtüşmekte ve kuşatıcılık niteliği taşımaktadır.

Atatürk, Türkiye'deki bütün toplulukları **"Türk milleti kimliği"** etrafında buluşturmaya ve kaynaştırmaya çalışmıştır. Bunu gerçekleştirirken de o, Türk milliyetçiliği bilincini yerleştirmeyi ihmal etmemiştir. Güneş Dil-Teorisi ve Türk Tarih Tezleri onun ortak temel, ortak payda bulma ülküsünün bir ürünüdür. O, Anadolu'da yedi bin yıldan beri Türklerin olduğunu vurgularken, Türk geçmişini

Geçmişte de günümüzde de Türk milleti ve Türk kimliği; temel kimliktir, bölünmenin ve parçalanmanın önündeki en önemli kalkandır, her şeyi ve herkesi sarıp kucaklayan sıcak bir bağıdır.

MÖ 5000'li yıllarda Mezopotamya'daki Sümerlerle, Anadolu'daki Etilerlerle, Karadeniz'deki Sakalarla irtibatlandığı, soy ve boy nüanslarını da dikkate aldığı, Türk'ü asırlık çınarın gövdesi, diğerlerini de bu çınarın dalları saydığı anlaşıl-
maktadır. Yapılacak tarihî araştırmalarda bunlara dikkat edilmesi gereğine işaret edilmiş; bu çalışmaların finans kaynağı olarak **Sümerbank** ve **Etibank** adıyla bankaların kurulması yanında Sümerlerin ve Etilerin Türklüğü de vurgulanmıştır. Günümüzde Sümerler ile ilgili yapılan çalışmalar, Sümerce kelimelerden çözülebilenlerden 1500 civarında kelimenin Türkçe olmasının ortaya çıkması; 90-100 yıl kadar önce işaret edilen tezlerdeki hassasiyeti ve isabetliliği ortaya koymaktadır.

Başka milletleri küçük gören, dünya barışını tehlikeye koyan antropolojik ırkçılık, Türk milliyetçilik ülküsünün dışındadır. Milliyetçilik anlayışımız; maneviyatçı, akılcı, demokratik, çağdaş milliyetçiliktir

Türk milliyetçiliğini siyaset zeminine taşıyan Türkeş, Atatürk'ün Türk milleti ve Türk milliyetçiliği konusundaki yaklaşımını çok iyi anladığını ortaya koymuştur. Merhum Alparslan Türkeş'in, Türkçülüğe ve Türk milliyetçiliğine bakışı da şu ifadelerinde çok güzel bir şekilde özetlenmiştir: **"Türkçülük, milliyetçilik anlayışımız; manevi şuurlanmaya dayanır.** Bu temel üzerinde Türklük şuuruna erişmiş, samimi olarak **'Ben Türk'üm.' diyen herkes Türktür.** Türkçülük ve Türk'ün tayininde, sapık ölçülere, özellikle mezhepçiliğe, coğrafyacılığa, laboratuvar ırkçılığına inanmıyoruz. **Başka milletleri küçük gören, dünya barışını tehlikeye koyan antropolojik ırkçılık, Türk milliyetçilik ülküsünün dışındadır. Milliyetçilik anlayışımız; maneviyatçı, akılcı, demokratik, çağdaş milliyetçiliktir...**"¹¹

Türk milliyetçiliği; özet olarak, Türk diline, vatanına, örf ve âdetlerine/geleneklerine ve göreneklerine sahip çıkarak birlik içinde kalkınmayı, çağı doğru okuyup anlamayı, çok çalışmayı ve **"lider**

ülke" olmayı içermektedir. Çerçevesini çizdiğimiz Türk milliyetçiliği, aynı zamanda, İslâm'da da istenen milliyetçiliktir. Türk milliyetçiliğine karşı olmak İslâm'ı iyi anlamamak olarak algılanmalıdır. Çünkü Türk milletinin %98'i İslâm'ı; isteyerek ve bilerek kendi inanış ve yaşayış tarzı ile örf ve âdetlerine uygun görerek, kimliğinin ve benliğinin korunmasına imkân tanıdığını fark ederek, din olarak kabul etmiştir. Türk milleti, İslâm'ı kabul etmekle de kalmamış, İslâm'ın yayılması ve korunması yolunda canını ve malını feda etmekten çekinmeyen yeğâne millet olmuştur. Türk milliyetçiliğinin ve Türk milliyetçilerinin gerçekleştirilmeye çalıştıkları da İslâm'ın tavsiye ettiği işlerdendir.

Etnik ayrımcılık yapanların, **"azınlık ırkçılığı"** peşinde koşanların, herkesi kucaklayan ve bütünüleyen Türk milliyetçiliğine karşı **"şer cephesi"** oluşturul-

masının sebepleri arasında; Türk Milliyetçilerinin her meseleye bütüncül bakabilmesi ve **“oyunlara gelmeden”** kalkınmayı sağlamak düşüncesi bulunmaktadır. Bu bakış ve bu duruş, milliyetçiliğin gereğidir. Buna karşılık günümüzde Türkiye’de Türk Milliyetçiliği karşısına çıkanların bir kısmı, **“ırkçılık”** yapmaktadır.

İrkçılık; bir ırkın üstünlüğünü iddia ederek başkalarına hayat hakkı tanımamaktır. Diğer bir yaklaşım; bütün içinde küçük farklılıkları veya yalnız bir unsuru öne çıkararak kendisini, genelin dışında bir **“kavme”** mensup hissedip öne çıkarmak veya onunla övünmek, o konumda olanlara sahip çıkmak, **“asabiyet/ırkçılık”** bilinci ile hareket etmektir. Yanlış olan, İslam’a da insanlığa da sosyal hakikatlere de aykırı olan bu anlayıştır. Bu, tasvip edilmeyen bir hâldir. Çünkü yalnız **“ırk”** ile yalnız **“dil”** ile millet oluşmamaktadır. Türk tarihinde, Türklerin ırkçılığına dair bir örnek bulmak mümkün değildir. Eğer bu gerçek olsaydı günümüzde kendisini başka **“ırlara/soylara”** mensup görüp övünen ve **“Türk kimliği”** ne hakaret etmeyi görev bilen insanlar bugün olur muydu?

Türkiye’de yaşayan, hangi dine ve hangi **“soy”**a/ hangi **“boy”**a mensup olursa olsun ortak değer ve paydaları olan herkes Türklük çatısı altındadır ve Türk milletinin ta kendisidir. Türk milletini oluşturanların hepsi eşit hak ve yetkilere sahiptir, **“birbirinin kardeşidir”, “bir tarağın dişleri”** gibidir.

c. İslam Penceresinden Türk Milliyetçiliğine Genel Bir Bakış

İslam’ı toptan kabul ettikleri tarihten beri Türk milleti arasında İslamlık ile Türklük karşı karşıya getirilmemiş ve yan yana götürülmüştür. Türklük ile İslamlığın karşı karşıya getirilmek istenmesinin başlangıcı 150-200 yıl geriye gitmektedir. **İslamcılık, Türkçülük** ve **Batıcılık** gibi tasnifler de bu sürecin sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Bu süreçte İslamcılık iddiası ile ortaya çıkarlar; Türklüğü, Türkçülüğü ve Türk milliyetçiliğini hedef tahtasına oturtmuşlar; İslam’da milliyetçiliğin özellikle Türk milliyetçiliğinin olamayacağını ileri sürmüşlerdir. Günümüzde de eskiye oranla dozu azalsa da bazı kesimler tarafından gizlice ve **“sinsice”** yapılan tartışmalardan biri yine İslam’da milliyetçiliğin ve Türk milliyetçiliğinin yeri ile; İslam’a göre milliyetçiliğin ve Türk milliyetçiliğinin konumudur.

İslam gibi **“ekmel”** bir dinin, dünyada var olan sosyal gerçekleri reddetmesi mümkün değildir. Çünkü İslam; insanoğlunun barış ve huzur içinde yaşamasını hedeflemektedir. Zaten Allah da insanları, birbirleriyle savaşınlar diye değil, barış ve huzur içinde yaşasınlar, birbirlerini tanınsınlar diye yaratmıştır. Bu durumda, yaratılış amacı doğrultusunda, insanın insanla, cemiyetlerin cemiyetlerle, milletlerin milletlerle ilişkileri gündeme gelmektedir. Bu ilişkiler, iyi, doğru ve hakkaniyet ölçüleri içerisinde gelişmediği zaman, kavgalar birbirini kovalamakta, insanlar huzursuz olmakta ve gelişmenin yerini geri kalmışlık almaktadır. Millet realitesini; insanları sevme, milletini yüceltme ve yükseltme, toplumu ileri götürme ülküsünü sosyal olayların dışında düşünmeye imkân yoktur.

İslam penceresinden Türk milliyetçiliği konusuna bakıldığında; yukarıda çerçevesi ve kapsam alanını çizdiğimiz Türk milliyetçiliğinin İslam'a aykırı olmadığı görülecektir. Dinimiz ve törelerimiz; insanların ve toplumların birbirleriyle olan münasebetlerini belirli ölçülere bağlamıştır. Türk milletinin tarihi, Türk milliyetçiliğinin tarihi hep insanlara ve toplumlara saygıyla, hoşgörüyle yaklaşmanın örnekleriyle doludur. Türk milliyetçiliği, ne yazık ki günümüzde bazı kimselerce hep olumsuz olarak algılanmış ve zaman zaman Türk milliyetçiliği "ırkçılık" ile karıştırılmıştır. Bu anlayışta bir kısım insanlar emperyalizmi bir kısmı da sözde İslam'ı ölçü almıştır. Türk milliyetçiliğini ısrarla "ırkçılık" gibi göstermeye çalışanların ve İslam'da yerinin olmadığını savunanların bir kısmı kasıtlı olarak bir kısmı da bilmeyerek bu yola gitmiştir. Bilmeden bu yola girenler mazur görülse bile, diğerlerini mazur görmek mümkün değildir.

Kur'an'da Allah, yüzlerce ayette, kabile, millet ve benzeri kelimeleri kullanmıştır. Bu kelimeler ayetlerdeki durumuna ve konuya göre kullanılmaktadır. Dinin din yerinde, milletin millet yerinde ve özelliğine göre kullanıldığı dikkat çekmektedir. "Millet" teriminin ayetlerde değişik kullanılışları vardır, ancak "Milleti İbrahime/İbrahim Milleti..."¹² şeklinde birçok ayetteki kullanılışı günümüzde üzerinde durulması gereken ve konumuzla ilişkisi olan bir boyuttur. Bu terim Kur'an tercümelelerinde/meallerinde genelde "İbrahim dini" şeklinde Türkçeye çevrilmiştir. Hâlbuki Kur'an'da din kelimesi 95 yerde geçmektedir. Millet kelimesinin din yerine değil, sosyolojik bir özelliği bulunan değişik soy soptan, farklı inançlardan bir araya gelip ortak paydalarda buluşmuş bir millet yerinde kullanıldığını anlamak daha uygun olacaktır. İnsanların soy sop olması da akrabalık bağıyla birbirine bağlı olması da Allah'ın bir nimetidir. Furkan suresinin 54. ayetinde durum şöyle belirtilmektedir: "Sudan bir insan yaratan, sonra da insanlar arasında soy sop ve evlilik yolu ile akrabalık bağları kuran Allah'tır. Çünkü senin Rabb'in Kadir'dir; bütün bunları yapmaya gücü yeterlidir." Bu ayette Allah, insanı yaratıp soy bahşettiğini ve akrabalık bağı ile birbirine bağladığını (sop yaptığını) haber vermektedir.

Hucurat suresinin 13. ayetinde Allah, şöyle buyurmaktadır: "Ey insanlar! Doğrusu biz, sizi bir kadın ve bir erkekten yarattık. Birbirinizle tanışmanız, yardımlaşmanız için sizi milletlere ve kabilelere ayırdık. Ancak unutmayınız ki Allah katında/yanında en üstünüzün takva sahibi olanınızdır/Onun emir ve yasakları konusunda en sorumlu, en duyarlı, en bilinçli olanınızdır..." El-malı Hamdi Yazır, Hucurat suresinin 13. ayetini tefsir ederken; ayette geçen "Şuub" ve "Kabail" kelimeleri üzerinde durmuş ve Arapların "şab" kelimesini, kabilelerden oluşmuş topluluk yani "millet" karşılığında kullanıldığını ortaya koymuştur.¹³

Hucurat suresinin 13. ayetinde "millet" kavramının kullanılması, İslam'ın sosyolojik olaylara verdiği önemi ortaya koymaktadır. Çünkü bu ayet ile iki önemli sosyal olay gündeme gelmektedir. Biri, insanların millet ve kabileler hâ-

linde olması; diğeri de bu oluşumun tanışmayı, bilgi ve kültür alışverişinde bulunmayı, sorumlu ve bilinçli olmayı, **“iyi, güzel ve faydalı işler”** de (takva) yarışmayı ülkü edinmesidir.

Değişik ırktan, renkten, dil ve kültürden insanların birbirleriyle tanışmasında ve yarışmasında ölçü; öz olarak **“iyi, güzel ve faydalı işlerde yarış”** diye açıklanan **“takva”** ile izah edilmiş, üstünlük de buna bağlanmıştır. Bu ölçü çerçevesinde kalan toplumların kendi birliğini ve kimliğini koruyarak yaşaması, insanlığın lehine bir rekabete de yol açacak demektir. Allah, insanlığa ve insanların zararına olacak rekabete, izin vermemektedir.

Milletin olduğu yerde milliyetçiliğin olması normaldir. Zaten ayette Allah; insanları, birbirleriyle tanışsınlar, birbirleriyle yarışsınlar, birbirleriyle yardımlaşsınlar diye milletler ve kabileler şeklinde yaratmış olduğunu açıklamaktadır. Enam suresinin 165. ayetinde de Allah şöyle buyurmaktadır: **“O Allah, sizi yeryüzünün halifeleri / ona sahip çıkacak, onu imar edecek mirasçılarını kılmış ve bazılarınıza, diğerlerine göre bazı üstünlükler vermiştir, verdiği bütün nimetler sizi sınamak/denemek içindir...”**

Türk milliyetçiliğinin ve Türk milliyetçilerinin benimseyip gerçekleştirmeye çalıştığı özellikler İslam dininin de istediği ve teşvik ettiği hususlardır. Çünkü İslam, birliği ön görmekte¹⁴, “birlikte rahmet, ayrılıkta azap olduğu”nu¹⁵ vurgulamakta ve fitneyi yasaklamakta¹⁶, ilmi ve çalışmayı¹⁷ temel almakta, vatan sevgisini övmekte¹⁸, **“örf yolunu tutma”**yı¹⁹ örf ve âdetlere¹⁹ sahip çıkmayı varlık şartı saymakta, milleti realitesi ve **“milletin dili”**²⁰ başta olmak üzere bütün güzel hasletlerine önem vermeyi öğütlemektedir.

Millet olmada dil önemlidir. Onun için hemen hemen her millet tarifinde dil vardır. Çünkü milleti oluşturan insanları, bir noktada anlaştıran, buluşturan ve kaynaştıran da dildir. Dil denilince de; aşiret dili, mahallî lehçeler/şiveler değil, bunların üstünde ve bunların hepsini içine alan o milletin **“ millet dili ”/ “ortak kültür dili ”** anlaşılmalıdır.

Allah, peygamberleri, getirdikleri hükümleri, en iyi şekilde anlatmaları ve insanların, biz anlamadık dememeleri için her milletin gelişmiş kültür ve medeniyet dili sayılan **“milletin dili”** ile göndermiştir. Şu ayette bu durum şöyle vurgulanmıştır: **“Biz, her peygamberi vahyimizi kolayca açıklayabilmesi için kendi halkının/ kendi milletinin dili ile gönderdik...”**²¹ Kur’an’ın, ortak dili, kültür ve medeniyet dili Arapça olan Arap milletine gönderilmesinin hikmeti de şu iki ayette açıkça ortaya konulmaktadır: **“(Ey Muhammed!) Uyarıcılardan ola-**

Türk milliyetçiliğinin ve Türk milliyetçilerinin benimseyip gerçekleştirmeye çalıştığı özellikler İslam dininin de istediği ve teşvik ettiği hususlardır.

sın diye Cebrail, onu senin kalbine anlaşılır bir Arapça ile indirdi.”²². “Biz, bu Kitab’ı, düşünüp anlamanız için Arapça bir Kur’an olarak indirdik.”²³ Yukarıda verilen bu ayetler, bize, millet oluşumunda ve hayatında **dilin özellikle de millet dilinin önemini** göstermektedir.

Dil, millet hayatında önemlidir ve düşüncenin “**anahtarı**”dır. Düşünceler dille anlatılır ve başkasına aktarılır. Dil ne kadar zengin olursa; meram /arzu o kadar kolay anlatılır, kültür ve medeniyet o oranda sonraki nesillere ulaştırılır.

Dil, cahilliğin giderilmesi ve aydınlığa kavuşturulması ile de ilgilidir. Nesiller arasındaki iletişim de dille sağlanır. Eğer dilde devamlılık sağlanmazsa, nesiller arasında kopukluk olur ve farklı “diller” bu boşluğu doldurur.

Türk milliyetçiliği;
Türkiye’de ve
Türkiye dışında
yaşayan, bu mil-
lete mensup
olma bilincini ta-
şıyan ve Türk mil-
leti demekten
korkmayan her-
kesi “kucakla-
makta ve kardeş
bilmekte”dir.

Sultan II. Abdülhamit’in emriyle gönderilen bir tamimde dil konusuna ışık tutacak bilgiler vardır. Bu tamim, günümüzde farklı lehçelerin, farklı dil anlayışlarının nasıl ortaya çıktığına da ışık tutacak niteliktedir. Abdülhamid Han’ın tamimi şöyledir: “Sözün güzeli ve doğru söyleme kaidelerine uygun olabilmesi, diğer şartlarla birlikte alışılmış kelimelerle söylenmeyişine bağlıdır. Yazı dilinde Arabi ve Farsî kelimelerin hepsi birden kullanılırsa bilinmeyen, anlaşılmayan birçok kelimeye rastlanmış olur. Mümkün olduğu kadar Türkçe kelimeler kullanılarak açık yazılmış sözler ise meramı ve maksadı tamamiyle anlatır.

Osmanlı müellifleri maksat ve meramlarının kolayca anlaşılması yoluna gitmeyip ne kadar çok Arabi ve Farsî kelime bildiklerini göstermeyi marifet sanmış; mesela lisanımızda ‘taş’ sözü varken bunun yerine pek çok kimsenin meçhulü olan ‘senk’

ve ‘hacer’ kelimelerini kullanmayı zarafete daha uygun zannetmişlerdir.

Bu hâl birçok zararıyla birlikte dilimizde mevcut çok sayıda Türkçe kelimelerin terkine ve unutulmasına sebep olmuştur...”²⁴

Osmanlı Devleti’nin Padişahı II. Abdülhamit Han’ın tespitlerinden hareketle günümüzdeki dil tartışmalarına kısaca temas etmek yerinde olacaktır. Bunun için hükûmetin iki yetkilisinin ifade ettiği ve bütün Türk milletinin de duyduğu iki cümleyi burada tahlil etmekte yarar vardır. Bu örneklerden birini Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın **TRT 6 Kanalı**’nı açarken söylediği ve Kürtçe diye sunulan “**TRT şeş bi hayr be**” cümlesidir. Bir diğer örnek de Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç’ın; 2011 Bütçe görüşmeleri sırasında, 15.12.2010 tarihinde TBMM Genel Kurulunda, “**Huda, ji te razi be**” şeklinde Kürtçe bir cümle kullanmasıdır.

Erdoğan’ın söylediği “**TRT şeş bi hayr be**” cümlesinin Türkçesinin “**TRT 6, hayırlı olsun.**” olduğu ifade edilmişti. Bu cümlenin kelimelerini açarsak, TRT,

Türkiye Radyo ve Televizyon kelimelerinin kısaltılması ve Türkçedir. **Şeş**, Farsçadır ve **6** demektir. **Bihayr**, Arapçadır ve **hayırlı** anlamındadır. **Be**, Türkçede, Arapçada ve Farsçada kullanılan ve **“olsun”** anlamında bir kelimedir. Türkçede **“be”** ile yapılan çok cümle vardır. **Yuh be, Yeter be** bu örneklerden birkaçıdır. Arınç'ın **“Huda, ji te razi be”** cümlesinin Türkçe **“Tanrı, senden razı olsun.”** anlamında olduğu açıklanmıştı ve gazetelerde de yer almıştı. Bu cümledeki Huda Farsça **Tanrı, te** Fransızca **sen, razi** Arapça **razi, be** de **olsun**'dur. Bu 5 kelimecik cümlede farklı görülen kelime sadece **“ji”**dir. Bu iki yetkiliye ait iki cümlelerin yapısına dikkat edildiğinde **özne+tümleç+dolaylı tümleç +yüklem** kuralına göre kurulduğu ve Türkçe cümle yapısına uygun olduğu görülecektir.

Sonuç

Son yıllarda Türkiye'deki güncel gelişmeler, yaşananlar ve yaşanması muhtemel olanlar; Türkiye'yi tehlikenin eşiğine geldiği kanaatine ulaşan değişik kesimlere, meseleleri **“bilim, akıl ve sağduyu”** üçgeninde değerlendirme sorumluluğu yüklemektedir. Bu sorumluluk; Türk milletinin hâkim çoğunluğunu çözüm yolu ve çıkış yolu olarak **Türk milliyetçiliğini** görmeye yöneltmelidir/yöneltecektir.

Türk milliyetçiliği; Türkiye'de ve Türkiye dışında yaşayan, bu millete mensup olma bilincini taşıyan ve Türk milleti demekten korkmayan herkesi **“kucaklamakta ve kardeş bilmekte”**dir. Bunların birlik ve bütünlük, barış ve huzur içinde yaşamalarını, kalkınmalarını sağlamak Türk milliyetçiliğinin amaçlarındandır.

Yaşadığımız olaylar ve Türkiye üzerine oynanan oyunlar; Türk milliyetçiliğinin önemini eskisinden daha çok ortaya koymuştur. Çünkü atalarımızın bize emanet bıraktığı Türk yurdu üzerinde **“kara bulutlar”** dolaşmaktadır. ABD elçilerinin, AB Komiserinin, İngiltere Prensini ve bazı **“Batılı yetkililer”**in **“Mardin-Diyarbakır sevdası”** ve **“yeni kimlikler oluşturma gayretleri”** bile tek başına Türk milletinin daha dikkatli olmaları için yeterli bir sebep olmalıdır.

Batı dünyasının; Türkler ve Türkiye ile ilgili bir **“Şark Meselesi”** politikasının bulunduğu bilinmektedir. Bu Meselenin, üç aşaması vardır: Birinci aşaması, Türklerin Avrupa'dan çekilmesi; ikinci aşaması Anadolu'dan çıkması; üçüncü aşaması geldikleri Orta Asya'ya geri gitmesidir. Dikkat edilirse bu politikanın adım adım uygulanması yönünde gayret gösterilmektedir.

Dünden bugüne niyetlerde değişme olmadığı, ancak değişimin yöntemde olduğu dikkatimizi çekmektedir. Günümüzde **“Avrupa Birliği Uyum Yasaları”** ve **“İkiz Yasalar”** diye bilinen BM Sözleşmelerinin 4 Haziran 2003 tarihinde TBMM'de kabul edilmesi ile hem **“halklara kendi kaderini tayin”** hakkının verilmesi, bunun kabul etmediği durumda **Birleşmiş Milletlerin** bu Sözleşmelerin kendilerine verdiği yetkiye dayanarak tek taraflı olarak o topluma kültürel hak verilmesi kabul edilmiştir. Bu Sözleşmeler **“yeni kültürel azınlıklar”** oluşturma

için kullanıldığı/kullanılacağı gibi Hristiyan misyonerlerin, Budist ve benzeri misyonerlerin rahatça faaliyet göstermelerini de kolaylaştırmıştır.²⁵

Türkiye'ye 1960'lı yıllardan sonra gönderilen "**Barış Gönüllüleri**" ile arkasından gönderilen "**Çekiç Güç Görevlileri**"nin bir nevi "**misyoner**" olarak yetiştirildiği ortaya çıkmıştır. Çünkü Barış Gönüllüleri; gidecekleri ülkenin hem bölgesel özelliklerine hem dinî anlayışlarına hem "**dil**" hem de şive ayrıntılarına göre hazırlanmaktadır. Türkiye'ye gelen "**Barış Gönüllüleri**"nin hatta daha sonra gelen "**Çekiç Güç**" görevlilerinin misyonerlik yaptıkları, "**bölücülüğü ve bölücüler**"i destekledikleri, PKK'ya da en büyük "**yardımin**" bazı ülkelerin desteğindeki misyoner kuruluşlarca yapıldığı sık sık gündeme getirilmiştir/getirilmiştir.

Günümüzde "**çağdaş misyonerlik**"in hedef alanı, kendilerine göre belirledikleri ve nitelendirdikleri "**dinî ve ırki azınlıklar**"ı kapsamaktadır. Bunların başında; **Kürt Türkler ile Alevî-Bektaşî Türkler** gelmektedir. Diğer değişik kökenli Türkler de ihmal edilmemekte ve onlar da "**diğer azınlıklar**" grubuna dâhil edilerek başka bir proje çerçevesinde ele alınmaktadır. Misyonerler, bir bütün olan Türk milletini nüanslarla/küçük farklılıklarla ne kadar çok parçalar ne kadar çok "**kimlik oluşturur**" ise o kadar başarılı olacaklarını hedeflemektedir. Bundan dolayı bütün çalışmalar bu hedefin gerçekleşmesine göredir. Hâlbuki misyonerlerin azınlık saydığı grupların hiçbiri ne Türk tarihinde ne Türk kültüründe ne de yürürlükte olan Türkiye Cumhuriyeti Anayasa'sında azınlıktır. Hangisi olursa olsun onların hepsi Türk milletinin ayrılmaz parçası ve Türk vatandaşlarıdır. "**Etnik azınlık**" olarak gösterilen Kürt, Çerkez, Gürcü, Yörük, Türkmen, Abaza, Avşar, Zaza, Laz gibi topluluklar; en az yedi bin(7000) yıllık Türk soyunun kollarından birileridir ve Türkoğlu Türk'türler.

Dış ve İç bazı odakların en korkunç ve zararlı faaliyeti "**etnik kökenliler**" ile ilgili olanıdır. Avrupa Kiliseler Birliğinin 18-22 Ekim 1993 tarihlerinde Brixen'de yaptığı toplantıda; "**azınlıklar**"ın haklarının korunması ve "**özgürlük mücadeleleri**"nin desteklenmesi konu edilmiş ve Kilisenin yoğun gayret göstermesi kararlaştırılmıştır. Türkiye'deki azınlıklarla, özellikle "**Kürtler**" ile uğraşan Protestan kiliselerdir. Protestan kiliseler; Türklere yönelik faaliyetlerini, hem kiliseler hem de sivil dernek ve kuruluşlar kanalıyla yapmaktadır. Bonn(Almanya)'daki "**Kürt Enstitüsü**"; Protestan kilisesiyle dolayısıyla misyonerler ile ortaklaşa çalışmaktadır. İncil'in Kürtçeye tercümesini ve dağıtılmasını da "**Kürt Enstitüsü**" yapmaktadır. Protestan kiliseleri, dikkati fazla çekmemek için, ayrı kuruluşlar kanalıyla faaliyette bulunmaya da büyük önem vermektedir. Wiesbaden'deki **Orientdienst (Şark Hizmetleri)**, Kürt kökenli Türklerin çoğunlukta oldukları yerlerde lehçeleri de dikkate alarak Kürtçe öğretmekte, Kürtçülük yapan kişi ve kuruluşlara destek vermektedir.

Günümüzde oynanan oyunlarda, uygulanan yöntemlerde geçmiştekilerden çok fazla bir değişiklik yoktur. Vanlı Seyit Ahmet Arvasî, "**Doğu Anadolu Gerçeği**" adlı eserinde, bu oyunlara ve yapılanlara yer vermiştir.²⁶

Kürtler ayrı bir millet olarak tanınması, Anayasa'da Türkler ve Kürtler gibi iki millet gibi ifadeler konulması, Kürtçenin de Türkçenin yanında resmî dil ve eğitim dili olarak kabul edilmesi gibi talepler son yılların hatta son günlerin gündemini oluşturmuştur.

Bu isteklerin bir kısmı tehlikeli ve ülkeyi bölünmeye götürebilecek isteklerdir. Ayrı bir **"millet"** ve Anayasa'da **"iki millet"** gibi ifadeler, Türkçe dışında bir dilin kabulü **"ayırışma"**nın başlangıcıdır. Bu oyunu bozmak 72 milyonluk Türk milleti için dinî ve millî görevdir. Çünkü bunlar **"kırmızı çizgiler"**dir. Bunun yanında geçmişte olduğu gibi günümüzde de mahallî **"dil"**ler, lehçeler ve ağızlar kullanılabilir. Zaten 57. Hükümet döneminde hazırlanan **2001 Türkiye Ulusal Programı'**nda bu husus vurgulanmıştır.²⁷ Geri kalmış bölgelerden başlanarak Türkiye genelinde işsizliğe ve geri kalmışlığa çare bulmak büyük önem taşımaktadır. % 95 civarında olan ortak paydaların öne çıkarılıp vurgulanması, en az bin yıllık kardeşliğin zarar görmesine fırsat verilmemesi, değiştirilen yer isimlerinin büyük kısmının Türkçe olduğu ve yanlışlık veya bilgisizlik dolayısıyla değiştirildiği kabul edilerek yeni bir düzenlemenin yapılabilmesi, tuzaklara düşülmemesi, **"Kürtçü bölücülük yapanlar"** ile Kürt kardeşlerimizin birbirinden ayrılması, bölücülük yapanların Kürt kardeşlerimiz içindeki oranının % 3-4'ü geçmeyeceğinin bilinmesi, kardeşliğin pekiştirilmesi elzem ve öncelikli konulardandır. Bu konular; Türk milliyetçiliğinin önem verdiği ve olmazsa olmaz saydığı önceliklerindedir.

Bir milletin, bir ülkenin kırmızı çizgileri hep olmuştur, olması da lazımdır. Kırmızı çizgilerin aşılmasında hiç kimseye fayda yoktur. **"Surda gedik açmaya"** zorlanmamalı ve Türk milletinin birliğine zarar vermekten kaçınılmalıdır. Türk milletine ihanet edenlerin, onların samimi duygularını istismar edenlerin **onmadığına** tarihte sayısız örneklerin olduğu unutulmamalıdır.

Bu yazıyı/makaleyi; ortak paydalardan saydığım, oyunları bozacağına inandığım Türk milletinin önderlerinin /liderlerinin şu sözleriyle bitirmek istiyorum ve yorumu okuyuculara bırakıyorum:

"Türk'ü sevmeyen Kürt, Kürt değildir. Kürd'ü sevmeyen Türk, Türk değildir" (Ziya Gökalp).

"Diyarbakırlı, Vanlı, Erzurumlu, Trabzonlu, İstanbullu, Trakyalı ve Makedonyalı bir ırkın evlatları, hep aynı cevherin damarlarıdır" (Gazi Mustafa Kemal Atatürk).

Türk milletine ihanet edenlerin, onların samimi duygularını istismar edenlerin onmadığına tarihte sayısız örneklerin olduğu unutulmalıdır.

“Hakikatte; Türk, Kürt birer isimden başka bir şey ifade etmezler; bizim aile adımız Turanî’dir. Kürtler de Türklerle aynı ırktan hiçbir kuvvet, “**kardeş çocukları**” olan bu iki halkın birleşmesini ve kaynaşmasını engelleyemeyecektir” (Dr. M. Şükrü Sekban).

“Kürtler de Türk milletinin Doğu Anadolu’daki adıdır. Rahmetli Atatürk, ‘Kürt kavmi diye bir kavim yoktur, bunlar Türk’tür.’ demiştir. Benim inancım da bu merkezdedir...” (Kinyas Kartal).

“Kürtler ne kadar Kürtse ben de o kadar Kürd’üm. Ben ne kadar Türk’sem onlar da o kadar Türk’tür!...” (Alparslan Türkeş).

“Bin yılda karıldı bu ülkenin harcı, ayırıştırmak kimin harcı!” (Devlet Bahçeli).■

¹ Tekin Alp (2001), **Türkleştirme**, hzl. Ö. Ozankaya, Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları, 26.

² bk. II. Avrasya İslâm Şûrası, Ankara 1998,176.

³ bk.Rıza Zelyut, “Başbakan’a Bosna-Hersek’ten Verilen Ders”, **Güneş** gazetesi, 15 Ağustos 2009.

⁴ bk. Mehmet Şükrü Sekban, **Kürt Meselesi**, Ankara 1979, 39-41.

⁵ Ziya Gökalp (1986), **Türkçülüğün Esasları**, Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları, 18 .

⁶ bk. Gökalp, age.,

⁷ Abdurrahman Küçük (2009), **İslâmlık ve Türklük**, Ankara: Berikan Yayınevi, 40.

⁸ Küçük, age.,

⁹ bk. “*Etnik Kimlik ve Azınlıklar*” **Birikim Dergisi** Özel Sayısı, Mart 1995, sayı: 71-72.

¹⁰ 2001 Türkiye Ulusal Programı, “**Kültürel Yaşam ve Bireysel Özgürlükler**”,Ankara 2001,30.

¹¹ Alparslan Türkeş (1975), **Temel Görüşler**, İstanbul: Dergâh Yayınları, 23.

¹² bk. Nisa suresi, 125; Enam suresi, 161.

¹³ Elmalılı Hamdi Yazır, **Hak Dini Kur’an Dili**, İstanbul (ty), VII/212 .

¹⁴ bk. Al-i İmran suresi, 103, 105, 152.

¹⁵ bz. Ahmed İbni Hanbel, **Müsned**, IV/278,375 (“**Birlikte rahmet, ayrılıkta azap vardır**”).

¹⁶ bz. Bakara suresi, 191, 193.

¹⁷ bz. Necm suresi, 39-40;İnsan suresi, 22; Yunus suresi, 9; Nahl suresi, 43;Enbiya suresi, 7; Taha suresi, 14; Zümer suresi, 9.

¹⁸ bz. Bakara suresi, 190-191.“**Vatan sevgisi imandandır**”(Hadis).

¹⁹ bz Bakara suresi, 178;Nisa suresi, 25; Araf suresi, 199.

²⁰ bz.Yusuf suresi, 2; İbrahim suresi, 4; Şuara suresi, 193-195

²¹ İbrahim suresi, 4.

²² Şuara suresi, 193-195.

²³ Yusuf suresi, 2.

²⁴ Nihat Sâmî Banarlı (1977), **Türkçe’nin Sırları**, İstanbul: Kubbealtı Neşriyat, 209-210.

²⁵ Bu konuda yapılanlar, yaşananlar ve gelişmeler için bk. Abdurrahman Küçük (2008), **Misyonerlikten Diyaloga Türkiye**, Ankara: Andaç Yayınları, 135-221, 241-280, 336-365.

²⁶ bk. Seyit Ahmet Arsavi (1988), **Doğu Anadolu Gerçeği**, Ankara, 83-85

²⁷ bk. 2001 Türkiye Ulusal Programı, 30.